

Klenovický měsíčník

Zpravodaj obecního úřadu v Klenovicích ze dne 27.4.1996

Usnesení OZ č.3/96

1. OZ schvaluje zápis č.2/96 bez připomínek
2. OZ bere na vědomí stanovení minimálního počtu členů okrskové volební komise.
3. OZ souhlasí s odkoupením části pozemku uvedeného v zápise, ukládá starostovi obce zajistit geodetické zaměření a kupní smlouvu s majiteli pozemku.
4. OZ neschvaluje vstup obce do Sdružení měst a obcí okresu Tábor, ukládá starostovi obce připravit do příštího jednání podrobnější výklad stanov a odpovědi na dotazy vznesené při jednání.

Informace

V kanceláři obecního úřadu je k nahlédnutí hromadný předpis daně z nemovitosti a jsou k dispozici složenky na její zaplacení. Daň je splatná do 31.5.1996 a je jí možno uhradit i v hotovosti na Finančním úřadě v Soběslavi každou středu o 8.00 do 11.30 h.

Vzhledem k tomu, že nedošlo k dohodě měst a obcí ohledně hrazení ztrát autobusových linek ČSAD, jsou některé spoje (jak bylo uvedeno v minulém čísle) s platností od 9.4.1996 zrušeny.

Bližší informace k parlamentním volbám budou zveřejněny v příštím vydání našeho listu.

Upozornění

Chtěl bych opětovně upozornit občany, že je možno průběžně odevzdávat na obecním úřadě monočlánky, lékovky i staré akumulátory. Likvidace těchto odpadů je smluvně zajištěna s organizacemi, které mají oprávnění k nakládání s nebezpečnými odpady. Rozhodně tedy akumulátory nepatří do kontejneru, který je určen k ukládání železného šrotu. A dále upozorňuji, že velkoobjemový kontejner je určen pouze pro ukládání odpadů, které nelze vytrídít nebo uložit do běžných popelových nádob. Neslouží tedy k ukládání běžného domovního odpadu, odpadů, které lze vytrídít. Pokud se někdo potřebuje zbavit většího množství odpadu např. při demolici nebo při vyklizení domu, je jeho povinností si zajistit likvidaci individuálně u Technických služeb v Soběslavi.

Řádky z historie obce (pokračování)

Zatím se krátce zastavíme u nejmladšího z Fličkových bratrů - u Jana: Václav Fliček - Ryba se rozhodl svého prvorozeného syna dát vystudovat. Jan navštěvoval německou a latinskou školu v Jindřichově Hradci, studoval i v Budějovicích. Když pak ve 40. letech 19. století v Budějovicích dokončil studia bohosloví a stal se knězem, na jeho vysvěcení a první mši v soběslavském kostele se dostavila nejen celá Soběslav, ale i její okolí. Radost a hrdost Fličkovy rodiny byla nezměrná, protože stát se knězem znamenalo tehdy čest a pýchu, kterou se honosila celá rodina i příbuzenstvo. Stejně tomu bylo i u Fličků - Rybů.

Ale Fličkovi synové byli vychováni jinak, než ke slepé poslušnosti církve a rakouského pořádku. To se potvrdilo velmi brzy. Mladý kněz Jan odchází do Počátek a hlavní pozornost tu nevěnuje kostelu, ale věcem jiným. Poměry v církvi i v říši ho dusí. Jan působí především v duchu vlasteneckém, v němž byl vychován svým otcem a pokládá tu základ obecní knihovny. Ale to ještě není nejhorší. "Hlavní hřích" teprve spáchá. Kterému roku k němu došlo, nepodařilo se mi zjistit. Ale určitě tomu bylo někdy kolem poloviny 19. století. Těsně před vánočními svátky pozdního večera přichází páter Jan Fliček domů do Klenovic. Sněhem, pěšky až z Počátek. Tajně. Ještě před rozedněním opouští Fličkův dvůr vůz tažený koňským spřežením. Zatím nejsou spěšný dupot koňských kopyt a rachot okovaného vozu nikomu podezřelý. Ale brzy se tak stane.

Páter Jan Fliček se rozhodl spáchat na tehdejší dobu nejtěžší hřích, opouští katolickou církev a se svou dívkou prchá z Čech. Bratr Josef ho veze kamsi ku Praze, hranice Jan opouští tajně, bez dokumentů u východočeského Náchoda. V Prusku se se svou dívkou oženil a stal se protestanským knězem.

Janův čin vysoko vzedmul hladinu rozhořčeného veřejného mínění. Pobouřena byla především církev. Z kazatelny soběslavského kostela je oznámen "zločin" pátera Jana Flička z Klenovic i s trestem, který následovat - Janovu vyobcování z katolické církve. Na celou Fličkovu rodinu padla velká hanba. Ta brzy, jak dále uvidíme, u jednoho ze synů Fličkových, u nejmladšího

Vojtěcha, přerostla ve velikou nenávist proti poměrům v habsburském Rakousku. O tom si povíme dále.

Nespokojenost s poměry v rakouské říši byla již před skončením 1. poloviny 19. století téměř všeobecná. Když v úterý 12. března 1848 přišla do Soběslavi a okolí zpráva, že Vlachové se pozdvihli a příklad z nich si vzali i videnští, radost tu z toho byla převeliká. Soběslavští nakoupili střílný prach, u tesaře dali udělat 50 dřevěných špuntů a na hradby vynesli hmoždíře. Celé město se ozdobilo, za okny stály svíce. V neděli všemi ulicemi proudily davy, v širokých řadách tu byli i venkovští, lidé šli prostředkem ulice a rokovali o zprávách, které hovořily o současných revolučních událostech. Se setměním se rozezvučely zvony, z hmoždířů byly vypáleny první rány. Lid jásal a s radostí přijal zprávu o císařově slibu dát konstituci. Městem a do širokého okolí znovu znějí zvony, hudba a výstřely.

Vyhlášená svoboda udělala z poddaných lidí sebevědomé, nikdo nechce poslouchat, lidé si chtějí vládnout sami, panstvo se bojí o majetek a privilegia. Čechy jsou rozděleny na nové kraje, kraje na hejtmanství, hejtmanství na okresní soudy, panství byla zrušena.

Proto i Klenovice přestaly být od roku 1849 součástí panství soběslavského a Soběslav po 255 letech přestala být jejich vrchností. Naopak podle zákona z roku 1849 byly ke Klenovicím připojeny Zvěrotice a Sedlečko a spolu tvořily místní (politickou) obec Klenovice. Zvěrotice a Sedlečko patřily ke Klenovicím 25 let, až do roku 1874, kdy se od svazku s Klenovicemi odloučily a vytvořily samostatné místní obce. Takže od roku 1849 žili obyvatelé naší vesnice v místní (politické) obci Klenovice, která náležela pod okresní soud v Soběslavi a pod hejtmanství tábořské.

Pak po revoluční době plné nadějí, která přinesla především zrušení roboty, došlo znovu k utužení poměrů v říši. Nastalo období tvrdého Bachova absolutismu. Začalo opět pronásledování nepohodlných lidí, kterých přesto rychle přibývalo.

Podle PhDr. Jaroslava Hojdara připravila Hana Veselá (pokračování příště)

Společenská kronika

Narozeniny v měsíci květnu 1996

- 8. 5. pan Jaroslav Bláha č. p. 58 81 let**
- 10. 5. paní Františka Doudová č. p. 52 87 let**
- 22. 5. pan Josef Pitra č. p. 18 75 let**
- 28. 5. pan Jan Molík č. p. 121 85 let**

úmrť

paní Kristina Hazuková *4. 12. 1917 +27. 3. 1996

Zlomyslnost nebo hloupost ?!

Přála jsem si psát do novin jen to dobré, ale jak je vidět, přání k tomu nestačí. Nechci Vás zatěžovat osobními věcmi, ale toto se týká tak trochu i Vás.

Ve středu mi bylo v telefonickém rozhovoru sděleno vedoucí knihovny Soběslav, že mi pozastavila proplácení paragonu za knihy u našeho pokladníka pana Fitla, protože prý jsem nakoupila brak. V té době jsem opravdu koupila zlevněné knihy, ale při osobním jednání s paní vedoucí jsem zjistila, že se jedná o odbornou duchovní literaturu. To měl být ten brak. Při tomto rozhovoru jsem se dozvěděla, že jí nějaká "osoba" z Klenovic sdělila, že tyto knihy si kupuji pro sebe, protože to čtu jen já a paní Chadtová. Paní vedoucí jsem vysvětlila, že je to naopak, že napřed si koupím tyto knihy já, přečtu si je, knihy podepíši svým jménem a pokud vím, že to bude zajímat čtenáře i naší knihovny, koupím je i tam. Myslím, že v knihovně mají být zastoupeny všechny žánry, tedy i duchovní literatura. A nepatří ke knihám, které leží na polici a praší se na ně. Je docela možné, že někomu se tento druh literatury nelíbí, ale spíše ji nerozumí. Kdo dává právo jednomu rozhodovat o žití těch druhých nebo co mají číst? Divím se, že nás tento druh lidí nepřesvědčuje o tom, že v kostelech není elektrický proud, protože ten přece také není vidět. Ještě štěstí, pro něj že někdo vymyslel vypínač.

Po dotazu v Okresní knihovně v Táboře mi p. ředitelka sdělila, že si knihy mohu sama vybírat a to i tento druh literatury, oni prý ji v knihovně také mají.

Nejprve mi toto dohadování s knihovnou v Soběslavi připadalo směšné, ale když jsem na OÜ Klenovice při rozhovoru s panem Fitlem zjistila, že jemu bylo řečeno jen to, aby mi neproplácel

paragony, ale ne již proč, že "jedna paní povídala", uvědomila jsem si, že je to stejné, jako by mě nařkli z krádeže. Že peníze, které dostávám na vybavení knihovny, používám k uspokojení svých zálib. Proto jsem se rozhodla, že toto zveřejním. Nechci zjišťovat, kdo z Klenovic toto způsobil, jen doufám, že to nebylo myšleno ve zlém, prostě jí jen tak ujela pusa. A také doufám, že až si vše přebere se svým svědomím, dá si příště více pozor na jazyk. Vždyť slovo ublíží někdy víc, nežli rána.

Nechci se více rozepisovat, jen chci upozornit, že moje osobní knihovna se může, co do svazků, rovnat obecní knihovně a moje duchovní literatūra je všechna podepsaná. Srdečně zvu ke mě domů nejen "tu osobu" z Klenovic, OÚ, ale všechny, kteří se o tom chtějí přesvědčit. A jak vedu knihovnu, to nechám na posouzení čtenářů. Není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem, ale je třeba žít a nechat žít! Potom nám všem bude určitě lépe.

Vedoucí soběslavské knihovny jsem poprosila, aby panu Fitlovi sdělila i ten rozhovor, kvůli kterému ten problém vznikl. Děkuji vám za pochopení.

Veselá H. - vedoucí knihovny Klenovice

Redakce otiskuje tento příspěvek na výslovné přání autorky v plném znění bez jakýchkoliv úprav.

Zlomyslnost nebo hloupost ?! Či úmyslnost nebo naivita?!

Chtěl bych se ve zkratce vyjádřit k předešlému příspěvku paní Hany Veselé. Nejsem zcela přesvědčen, že nezasvěcený čtenář bude z jejích slov dostatečně obeznámen se vzniklou situací kolem činnosti místní knihovny. Mým záměrem je polořečené údaje odhalit v plném světle, aby si každý mohl utvořit svůj vlastní ucelený obrázek.

Byl jsem kontaktován vedoucí soběslavské knihovny, která mne seznámila se stavem nakupovaných knih pro naši knihovnu. Řekla mi, že v poslední době jsou z rozpočtových prostředků pořizovány knihy, které jsou v hrozném stavu - značně opotřebované. Prý se jedná o svazky vydávané v 80. letech, jenž jsou nábožensky a parapsychologicky zaměřené. Tyto spisy jsou, dle jejích slov, zastoupeny z více jak jedné třetiny všech nakupovaných knih. Z toku myšlenek vyplynulo, že jí ani tak nevadí tato literatura obsahově, jako spíš její "fyzický" stav. Z tohoto nabyla dojmu, že by se mohlo jednat o literaturu běžně nenakupovanou, která je různými nábožensky orientovanými jedinci i spolky v hojné míře darována v ulicích měst či na různých duchovně laděných dýcháncích.

Není pravdou, že vedoucí soběslavské knihovny pozastavila proplácení paragonů za knihy, jak uvádí paní Veselá. Pouze doporučila, aby pořizované knihy byly propláceny na základě řádných faktur, jako jediném věrohodném dokladu. Z účetního hlediska není podstatné, co "jedna paní povídala", ale věcná správnost a oprávněnost předkládaných dokladů k proplacení. Do dnešní dne bylo na pořízení knih vyčerpáno Kč 7.245,30. Tato částka v sobě zahrnuje dvě faktury za odebrané knihy z "Knihkupectví u sv. Víta" v Soběslavi v celkové částce Kč 3.492,-- za celkem 34 knihy žánrově velice pestré. Zbývá čerpaná část v hodnotě Kč 3.753,30 byla proplácena na základě předkládaných paragonů, z nichž v řadě případů není jasné patrné, co bylo předmětem plnění. Velký díl představují stále se opakující tituly jako "Večery pod lampou" a lásky všeho druhu - od "Velkých" přes "Něžné" až ke "Žhavým". Téměř veškerá tato rádoby literatura je nakupována ve stánku paní Jaroslavy Vorlíčkové v soběslavské ulici Petra Voka. V několika případech je dále pořízené čtivo specifikováno jako "knihy dle výběru" bez dalšího bližšího upřesnění. Ve dvou případech jsou v pokladních dokladech zaznamenána potvrzení o nákupu "odborné literatury" v knihkupectví DOBRA BEDNÁŘOVÁ z Prahy 1 v úhrnné částce Kč 1.973,--. V prvním případě je doklad označen pouze "odborná literatura" bez dalšího členění či alespoň počtu nakoupených knih. Druhý doklad je obdobně označen, ale navíc je na něm následně dopsáno sedm titulů. Z předešlého výčtu je zcela nepopíratelné, že vedoucí soběslavské knihovny nebyla daleko od pravdy s tím třetinovým zastoupením duchovních a parapsychologických témat. Kvantitativně to však z již uvedených důvodů nelze hodnotit, avšak peněžně tento druh literatury představuje více jak 27 % vynaložených prostředků na pořízení knih v letošním roce.

Nechť jsem svým příspěvkem rozetnou gordický uzel spletený z neviditelných nitek lidské slabosti či rozkrojit trpké jablko sváru a nebo snad vmést Kainovo znamení do tváře místní knihovnice. Mým úmyslem bylo uvést s nadhledem vše podstatné k celkovému, nezaujatému a nestrannému náhledu na rozbourané hladiny kulturního života obce. Při nepřetržitém zamýšlení nad tímto svízelem jsem však pojal obavy, aby dobře myšlený krok obecního úřadu (vedoucí k udržení kultury v obci) nepřerostl v Pyrrhovo vítězství.

Pavel Fitl - účetní

Vzpomínka na maminku

Hana Veselá

Těžko jsi mě má matičko vychovala,
svoji lásku i svou péči rozdávala,
když se k Tobě ve vzpomínkách znovu vracím,
nemohu Tě nahradit nikým, ničím.

Ještě dnes se srdéčko mé rozechvívá,
Tvoje jméno duše moje s láskou zpívá,
děkuji Ti matičko má, znejmilejší,
za Tvé rady, za Tvou lásku, i svůj život zdejší.

Za Tvou lásku, písně tiché na uspání,
za vše, co bylo na tomto světě Tvým posláním,
za to, že to nejlepší ze sebe, mně jsi rozdala,
děkuji Ti matičko má, že jsi mě vychovala.

Že život není vždycky lehký, dobře vím,
kolikrát mě osud skřípl, raději nepovím,
však Tvoje slova, v mysli svojí, často přebírám,
když Tvoje dobré rady, v praxi užívám.

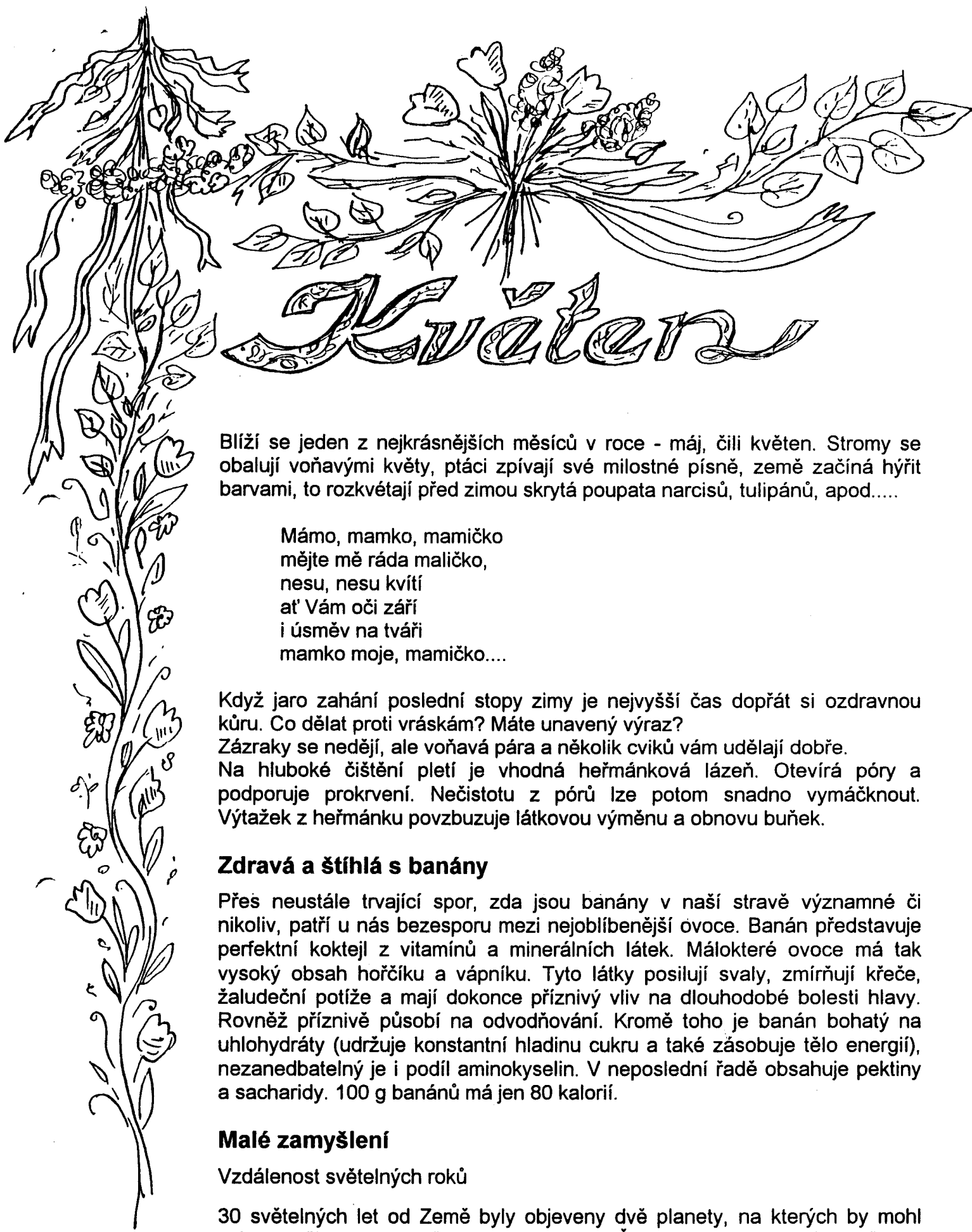
Vzpomínám já na Tě často, milá matičko
a Tvoje láska zahřívá mi dodnes srdéčko,
všechno zlé je vymazané, zůstal čistý cit,
škoda jen že nemůžeme i dnes spolu být.

Oči pálí, srdce bolí, smutkem a smutkem po ní
co zbylo mi po matičce, co zbylo mi po ní?
Vše to krásné vzpomínání, do očí mi slzy vhání,
vše bych dala za úsměv její, za pousmání.

Čas však běží stále vpřed stejným krokem,
přibývají léta všem a snad i rozum s věkem,
když pak místo černých vlasů jsou tu šediny,
pochopíme maminečko má, Tys náš poklad jediný!

Až osud zavře oči moje, jednou navěky,
snad přejde Tvoje vřelá láska i ze mě na děti,
až ony jednou ve vzpomínkách, tak jak já se navrátí,
snad stejná láska i v jejich srdcích bude hořeti.

Toutu básni bych ráda u příležitosti Dne matek chtěla poděkovat nejen všem maminkám, ale také těm, kteří se starají o jinou bytost, která je v tísní nebo nouzi. Maminky se na mne jistě nebudou zlobit. A protože všechny moc dobře ví, co je to tolerance, nebude jim jistě vadit, že se o poděkování rozdělí s někým, kdo stejně obětavě jako ony, rozdává nezištně svou lásku těm, kteří ji potřebují. Vřelé díky všem, kteří si v dnešním shonu udělají čas na to, aby pomohli a udělali radost nějaké jiné duši, která trpí proto, že se jí nedostává toho, co nás provází celým životem, toho co nás vždy drží "nad vodou" a pomáhá nám jít stále vpřed, přes všechny překážky. LÁSKA. To kouzelné slovo, ten povznášející cit! Bez lásky je život smutný a šedivý. Svým žářem dokáže spálit v nás vše nízké a malicherné a dává všem bytostem "křídla", sílu, čistotu a obětavost. Je jedno, jestli je dána malým, velkým, mladým, starým, lidem, rostlinám či zvířatům. Čím více se jí dává, tím více se jí vrací. Tak přeji ještě jednou všem, kteří lásku, stejně jako naše maminky kolem sebe stále rozdávají, aby v nich tento zdroj nikdy nevyschl. Aby stále, jako pramen živé vody dával to, co všichni pro své žití nutně potřebujeme, bez rozdílu všem a všemu. LÁSKU.

Květen

Blíží se jeden z nejkrásnějších měsíců v roce - máj, čili květen. Stromy se obalují voňavými květy, ptáci zpívají své milostné písně, země začíná hýřit barvami, to rozkvétají před zimou skrytá poupata narcisů, tulipánů, apod.....

Mámo, mamko, mamičko
mějte mě ráda maličko,
nesu, nesu kvítí
ať Vám oči září
i úsměv na tváři
mamko moje, mamičko....

Když jaro zahání poslední stopy zimy je nejvyšší čas dopřát si ozdravnou kúru. Co dělat proti vráskám? Máte unavený výraz?

Zázraky se nedějí, ale voňavá pára a několik cviků vám udělají dobře.

Na hluboké čištění pleti je vhodná heřmánková lázeň. Otevírá póry a podporuje prokrvení. Nečistotu z póru lze potom snadno vymáčknout. Výtažek z heřmánku povzbuzuje látkovou výměnu a obnovu buňek.

Zdravá a štíhlá s banány

Přes neustále trvající spor, zda jsou banány v naší stravě významné či nikoliv, patří u nás bezesporu mezi nejoblíbenější ovoce. Banán představuje perfektní koktejl z vitamínů a minerálních látek. Málom které ovoce má tak vysoký obsah hořčíku a vápníku. Tyto látky posilují svaly, zmírňují křeče, žaludeční potíže a mají dokonce příznivý vliv na dlouhodobé bolesti hlavy. Rovněž příznivě působí na odvodňování. Kromě toho je banán bohatý na uhlohydráty (udržuje konstantní hladinu cukru a také zásobuje tělo energií), nezanedbatelný je i podíl aminokyselin. V neposlední řadě obsahuje pektiny a sacharidy. 100 g banánů má jen 80 kalorií.

Malé zamyšlení

Vzdálenost světelných roků

30 světelných let od Země byly objeveny dvě planety, na kterých by mohl existovat život. Tato myšlenka je fascinující. Život i jinde, ale v jaké formě? Do tohoto snu bylo již mnoho investováno. Nalézt stopy života někde daleko ve vesmíru, navázat kontakt s tím, co je snad možné, ale málo pravděpodobné. 30 světelných let od Země, nalezneme tam odpověď na základní otázky života?

I u nás jsou lidé odhalující život:

Život ve zchátralých domech, kde žijí staří ve své opuštěnosti...

Život za studených nocí v nehostinnosti nádraží...

Jsou to místa zcela blízká a přece světelně roky vzdálená pro ty, kdo vidí jen svůj vlastní život.

Hledají lidé tak vzdálené stopy života jen pro to, že jim chybí cit pro život blízký, či že jim je dokonce tento život nepříjemný? Pátrání po životě by mělo začínat v našem nejbližším okolí. Kdo bude hledat tam, bude požadovat úctu k životu a bude v něm růst vděčnost za vlastní život.

I když bádání po životě ve vesmíru v sobě může skrývat jakékoliv senzace, nejsou dosud vyčerpány všechny senzace v našem okolí. Odhalovat je také otázkou našeho křesťanství.

podle Matthäuse Fellingera upravila Z. Chadtová

Ptáme se odborníků - sociální dávky- vdovský důchod

Vdovský důchod náleží po dobu jednoho roku od smrti manžela. Po uplynutí této doby má vdova nárok na vdovský důchod, jestliže pečuje o nezaopatřené dítě, o nezletilé, dlouhodobě těžce zdravotně postižené dítě, nebo o zletilé dítě, které je bezmocné, o bezmocného rodiče, který s ní žije ve společné domácnosti, pokud je plně invalidní nebo dosáhne věku 55 let či důchodového věku. Nárok na vdovský důchod vznikne znovu splní-li se některá z podmínek uvedených v předchozím odstavci do 5-ti roků po zániku dřívějšího nároku na vdovský důchod. Důchod se skládá ze základní výměry, která se stanoví procentní sazbou podle doby pojištění získané do vzniku nároku na důchod.

Kuchyňské tipy

Drobenka na koláče vypadá mnohem lépe, když je připravena nikoliv z tuhého, ale horkého tekutého másla, polohrubé mouky a špetky prášku do pečiva.

Cibule nás při krájení pálí do očí. Tento nepříjemný jev zmírníme, pokapeme-li ji po rozkrojení olejem.

Srazí-li se nám máslový krém, není vše ztraceno. Stačí přimíchat trochu ztužovače šlehačky a znovu vymíchat.

Kynuté těsto se dá velice dobře rozválet, když no dáte asi na hodinku do mrazničky.

Něco málo z kuchyně

Pro diabetiky - zapečené kuřecí řízky (dvě porce)

2 kuřecí řízky, sůl, mletý pepř, 1 lžice oleje, asi 80 g žampionů, petrželová nať, 2 tenké plátky tvrdého sýra, mletá sladká i pálivá paprika

Kuřecí řízky po obvodech nařízneme na několika místech, jemně naklepeme, osolíme, opepříme a opečeme po obou stranách na oleji. Přeložíme je do zapékací misky, na oleji opečeme žampiony nakrájené na plátky. Řízky posypeme usekanou petrželovou natí, poklademe žampiony a plátky sýra, lehce poprášíme paprikou a prudce zapečeme pod grilem nebo v hodně vyhráté troubě, až se sýr začne tavit. Hned podáváme. Pokrm obsahuje zanedbatelný obsah sacharidů. Vhodnou přílohou jsou brambory a zeleninový salát nebo diakompot.

DOBROU CHUŤ!

Připravila Zdena Chadtová